

Sentencja

Artykuł 28 WE należy interpretować w ten sposób, iż ma on zastosowanie do działalności prywatnej instytucji polegającej na stanowieniu norm i na certyfikacji, w przypadku gdy na mocy krajowych przepisów produkty certyfikowane przez tę instytucję uważane są za zgodne z prawem krajowym i gdy skutkiem powyższego jest utrudnienie sprzedaży produktów, które nie są certyfikowane przez rzeczoną instytucję.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Verwaltungsgerichtshof — Austria) — HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd przeciwko Bundesminister für Finanzen

(Sprawa C-176/11) (¹)

(Artykuł 56 TFUE — Ograniczenie swobody świadczenia usług — Gry losowe — Uregulowanie państwa członkowskiego zakazujące reklamowania kasyn położonych w innych państwach, jeżeli poziom ochrony prawnej graczy w tych państwach nie jest równoważny z poziomem gwarantowanym na szczeblu krajowym — Względy uzasadniające — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2012/C 287/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd

Strona pozwana: Bundesminister für Finanzen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verfassungsgerichtshof — Wykładnia art. 56 TFUE i nast. — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Uregulowanie państwa członkowskiego zakazujące reklamowania na jego terytorium kasyn położonych w innych państwach, jeżeli poziom ochrony prawnej graczy w tych państwach nie jest uważany za równoważny z poziomem ochrony gwarantowanym w na szczeblu krajowym

Sentencja

Wykładni art. 56 TFUE należy dokonywać w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy

którego reklama mająca na celu promowanie w rzeczonym państwie kasyn znajdujących się w innym państwie członkowskim jest dozwolona tylko wtedy, gdy przepisy prawa przyjęte w tym innym państwie członkowskim w dziedzinie ochrony graczy zapewniają gwarancje zasadniczo równoważne z gwarancjami zapewnianymi przez odpowiednie przepisy prawa obowiązujące w pierwszym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. — Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-181/11 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Hiszpański rynek zakupu i pierwszego przetworzenia surowca tytoniowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Grzywny — Równość traktowania — Maksymalna granica 10 % obrotów — Współpraca — Przeinaczenie dowodów — Oczywisty błąd w ocenie — Brak uzasadnienia)

(2012/C 287/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) (przedstawiciele: M. Araujo Boyd, J. Buendía Sierra i Á. Givaja Sanz, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier i L. Malferrari, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie T-33/05 Cetarsa przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2004) 4030 wersja ostateczna z dnia 20 października 2004 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 ust. 1 [WE] (sprawa COMP/C.38.238/B.2 — Surowiec tytoniowy — Hiszpania) oraz żądanie wzajemne Komisji zmierzające do zwiększenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą

Sentencja

1) Odwołanie i odwołanie wzajemne zostają oddalone.

2) Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem.

3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem wzajemnym.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 5 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — DTZ Zadelhoff vof przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-259/11) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 5 ust. 3 lit. c) i art. 13 część B lit. d) pkt 5 — Pośrednictwo przy transakcji przeniesienia akcji spółki — Transakcja obejmująca również przeniesienie własności nieruchomości owych spółek — Zwolnienie)

(2012/C 287/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DTZ Zadelhoff vof

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 5 ust. 3 lit. c) i art. 13 część B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienia przewidziane przez szóstą dyrektywę — Transakcje dotyczące papierów wartościowych, o których mowa w art. 13 część B lit. d) pkt 5 — Przeniesienie własności udziałów w spółce obejmujące również przeniesienie własności nieruchomości należących do tej spółki.

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku powinien być interpretowany w ten sposób, że zwolnieniem z podatku od wartości dodanej są objęte transakcje, takie jak transakcje rozpatrywane w sprawie przed sądem krajowym, które mają na celu przeniesienie akcji danych spółek i które odniosły ten skutek, lecz które w istocie dotyczą nieruchomości będących w posiadaniu tych

spółek i (pośredniego) przeniesienia ich własności. Wyjątek od owego zwolnienia, przewidziany w owym pkt 5 tiret drugie nie ma zastosowania, jeżeli państwo członkowskie nie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 5 ust. 3 lit. c) owej dyrektywy, aby za dobra materialne uznać akcje i prawa udziałowe dające ich posiadaczowi uprawnienia prawnego lub faktycznego właściciela lub do korzystania z nieruchomości.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad — Bułgaria) — EMS-Bulgaria Transpot OOD przeciwko Direktor na direkcija „Obzhalwane i upravlenie na izpylnenieto” Plovdiv

(Sprawa C-284/11) (¹)

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia — Termin zawity na wykonanie prawa do odliczenia podatku VAT — Zasada skuteczności — Odmowa prawa do odliczenia podatku VAT — Zasada neutralności podatkowej)

(2012/C 287/24)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: EMS-Bulgaria Transpot OOD

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obzhalwane i upravlenie na izpylnenieto” Plovdiv

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Varhoven administrativen sad — Wykładnia art. 179, 180 i 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) i zasady skuteczności zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawach połączonych C-95/07 i C-96/07 Ecotrade i in. — Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT — Uregulowanie krajowe poddające wykonanie prawa do odliczenia podatku VAT terminowi zawitemu trzech okresów podatkowych następujących po okresie, w którym powstało prawo do odliczenia — Odmowa prawa do odliczenia podatku VAT z powodu braku wykonania fakultatywnego obowiązku rejestracji dla celów podatku VAT jako nabywca wewnątrzspółnotowy i braku wykonania w terminie prawa do odliczenia